

Duhovnicia Sfântului Cleopa de la Sihăstria

Pr. Pașcău Vasile-Alin

Parohia Chițoveni

07.08.2025

Părintele Cleopa a fost unul dintre cei mai iscusiți duhovnici din țară din a doua jumătate a secolului XX, știind cum să câștige sufletele oamenilor pentru Împărăția lui Dumnezeu. Sfinția sa nu numai că mărturisea, ci dădea și multă speranță fiilor săi duhovnicești, dovedindu-se un adevărat îndrumător pe calea mântuirii. Nimeni nu ieșea de sub epitrahilul său tulburat, nemulțumit sau cu îndoială.

Spunea Părintele Cleopa: *„Duhovnicul, la spovedanie, reprezintă pe Hristos pe scaunul de judecată. De taina Spovedaniei depinde mântuirea tuturor credincioșilor. Preotul trebuie să facă tot ce-i stă în putere pentru mântuirea credincioșilor săi, de care depinde și mântuirea lui. Aici este vrednicia duhovnicului, să poată câștiga cât mai multe suflete, iar nu să le piardă, că Hristos S-a răstignit pentru toți oamenii¹.*

Prima datorie pe care o cerea Părintele Cleopa de la credincioșii de toate vârstele și dregătoriile era păstrarea cu sfințenie a dreptei credințe, adică a dogmelor Bisericii Ortodoxe. Fără dreapta credință, nimeni nu se poate mântui, chiar dacă are unele fapte bune.

Apoi părintele pune accentul pe mărturisirea păcatelor, îndemnând credincioșii să se spovedească de cel puțin patru ori pe an. El zicea:

„Frate, când vezi că s-a îmbolnăvit în casă mama sau tata sau altcineva, nu chema doctorul mai întâi, ci preotul. Că doctorul nu-i poate da o clipă de viață. Că dacă ar putea da, nu ți-ar da-o ție, ar ține-o pentru el. Totul este cum vrea Dumnezeu! Să chemi preotul și să-i zici: Părinte stai și spovedește-l pe tata sau pe mama după carte. Apoi poți chema și doctorul”.

Sfinția sa recomanda ca fiecare să aibă duhovnicul său în parohia de care depinde. Iar dacă cineva dorea o spovedanie mai amănunțită, o putea face în special la duhovnicii bătrâni din mănăstiri. Prin spovedanie Părintele Cleopa dobândește multe suflete pentru Hristos, însă întreba pe fiecare dacă poate face canpnul rânduit de el. În caz contrar, părintele îi dădea unul mai mic. Părintele recomanda ca fiecare să se roage cel puțin o oră seara și o oră dimineața. Apoi le cerea să meargă la biserică săptămânal sau, în caz de nevoie la două-trei săptămâni. Cineva din familie să meargă, ca „apostolul familiei” și când se întorcea cu anafora trimisul puteau mânca.

¹ Protosinghel Ioanichie BĂLAN, *Convorbiri Duhovnicești II*, Editura Episcopiei Romanului și Hușilor, 1988, p. 491.

Îndemna și la milostenie: „*Să nu plece nimeni de la voi nemiluit, mamă!.*”

De asemenea, recomanda credincioșilor să trăiască în permanentă dragoste și armonie creștină, după cuvântul pe care îl rostește Însuși Hristos: *Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții* (Ioan 13,35)

O datorie principală, pe care o cerea familiilor credincioase de la sate și orașe, era și nașterea de copii. Pătrivit Sfintelor Canoane, Părintele Cleopa interzicea cu desăvârșire avortul și uciderea de copii pe orice cale, căci acesta este unul dintre cele mai mari păcate din viața creștinului.

*„Te mai poți numi părinte când îți ucizi propriul copil? Privește la animalele sălbatice cum își cresc puii lor, cum își dau și viața pentru ei! Privește și te minunează cum aceste dobitoace fără de minte au mai multă înțelegere decât părinții ucigași, făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Tu ucizi pe acel copil nevinovat, lipsit de apărare, prin care putea să-ți vină mântuirea! Tu ucizi, dar dacă părinții tăi ar fi procedat la fel și cu tine? Te gândești numai la poftă trupească și plăcere! Ai uitat că există judecată, muncă și pedeapsă veșnică!”*²

La urmă, părintele le ținea un cuvânt de folos, după priceperea lor, și le răspundea la întrebările puse de fiecare. Apoi îi binecuvânta cu Sfânta Cruce, îi miruia, le dădea iconițe și tămâie și îi slobozea cu pace la casele lor. După ce se odihnea puțin, veneau alte grupuri de credincioși să-i ceară sfat și binecuvântare.

² Arhim. ILIE Cleopa, *Valoarea sufletului*, Editura Bunavestire, Bacău, 1994, p. 231.